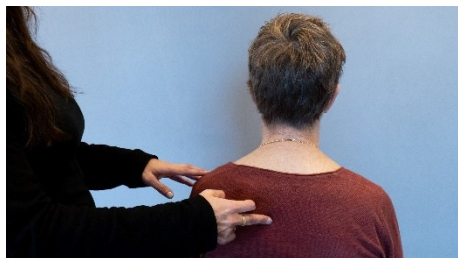

Haptisk tolk

Haptisk kommunikasjon handler om at person med døvblindhet mottar informasjon gjennom å bli berørt av andre. Målet er å redusere antall misforståelser

og utfylle andre former for kommunikasjon. Å gi informasjon om følelser, hvem som er tilstede i rommet og hvor de befinner seg eller kart over omgivelsene.

Man benytter gjerne rygg, skulder, hånd, kne eller fot som artikulasjonssted. Altså hvor det gis haptiske signaler. En rullende neve på overarmen er for eksempel tegn for kaffe, da er det armen som er artikulasjonssted.

Signaler som inneholder sosial informasjon:

- Feedback, som ja, nei, eller angivelse av mengde.
- Kroppstegn, som vent eller kaffe
- Atferdsuttrykk, som smil og latter

Emosjonelle uttrykk, ledsaging ved hjelp av kroppsbevegelser og kroppslige signaler, orientering i omgivelsene: for eksempel beskrivelse av bordplassering, høyde, retning og sted.

Deling av kunstopplevelser ved hjelp av bevegelser.

Forskjellen mellom haptisk og taktil kommunikasjon, er at ved haptisk kommunikasjon, så berører andre personer den døvblinde, mens taktil kommunikasjon er at den døvblinde personen bruker sine egne hender til å avlese og få inntrykk.

Haptisk tolk tolker omgivelsene, det som blir sagt og ledsager den døvblinde personen.

Tre hovedområder; Tolk på arbeidsplass, tolk under utdanning og tolk i dagliglivet.

Denne rettigheten er lovfestet i Norge og dekkes gjennom folketrygden § kap 10 og forskrift om stønad tolk tolkehjelp for hørselshemmede (rundskriv 10-07F til folketrygd §10-7 bokstav f – Tolkehjelp for hørselshemmede). Den som bruker tolk, må altså være medlem i folketrygden. Første gang må det søkes om å få tolk gjennom NAV. Deretter kan personen søke om tolk gjennom ulike måter, men mest gjennom NAVs tolkebestillingsløsning.

Kan også finne tolker via «nasjonalt tolkeregister», som tolkning til døvblinde.

Haptisk tolker har taushetsplikt på lik linje som andre tolker.